

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΖΑΜΠΕΤΑΚΗΣ

Έρωτες
Γεριζόνυμο

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

dióptra

Περιεχόμενα

Έρωτας αφτέρωτος	43
Ψυχογράφημα	45
Ηλιος	46
Να σε ρωτάω	47
Πονήρω	48
Ο ήλιος μπαίνοβγαίνει	49
Διάλεξα	20
Συμπτώματα	22
Ταξίδι, μάτια μου	23
Άτιτλο (1)	27
Αχ, γραμμένο (χνούδι)	28
Ωρα	31
Συγχώνευση	32
Νοιάζειμο	35
Λίγο δεν είναι	36
Άτιτλο (2)	38
Π	39
Χωρίς μέλλον	40
Δανεική ανάσα	42
Σε δόσεις	43
Το κλάμα	44
Δώδεκα και πέντε	46
Κατάγαμα	48
Εικονικός έρωτας	49
Δηλώνω	50
Άθροισμα	51

Ανάσα εσύ	52
Ψευδαίσθηση	53
Άτιτλο (3)	54
Το σύμπαν μας / σεντόνια	55
Αιθεροβάμονες	56
Αντιμέτωπος	57
Εικόνα σου	58
Ζούμε τα χαμένα καλοκαιριά	60
Εν καιρώ	62
Διαδρομή κοινή	63
Συμβαδίζουμε	64
Άτιτλο (4)	65
Εξουθενωτικά διαθέσιμος	68
Θεός παιίζει	69
Ποια αλλαγή	70
Άτιτλο (5)	72
Το κτήνος παρελαύνει	73
Της αγάπης	74
Βασανιστικά	75
Δίποδα	77
Στάχυ σ' αφήνουν	78
Επιρρεπής	80
Το βάρος	81
Θυμάμαι	82
Αγγελική παρέμβαση	83
Τελειώσαιμε, νομίζεις	84
Ευχαριστίες	85

Σε σένα που στάθηκες φάρος πάνω
στα βράχια που έπεφτα ξανά και ξανά
και με έκανες να ακολουθήσω
άλλη διαδρομή κι έγινες «Φως μου».

47 ποιήματα
με της αγάπης και του έρωτα
τα συμβαλλόμενα,
5 άτιτλα
και κάποιοι στίχοι πεταμένοι
σε λευκές σελίδες

Έρωτας αφτέρωτος

Αφτέρωτος έρωτας,
προς αναζήτησιν στόχου,
περπατητός,
επίμονος,
αμαθής στο βάδην.
Διψασμένος ωστόσο
για την επόμενη κατάκτηση,
την επόμενη καρδιακή σαιτιά.
Αν πόνεσες, βάλ το στα πόδια,
υπάρχει ελπίδα.
Αν «διαθέσιμος»,
απλώς παραδώσου.
Κάνε κι εσύ την χάριν στον Έρωτα.
Αν όχι εσένα,
κάνε έστω κάποιον άλλον
χαρούμενο για λίγο.
Άσε τον να χαρεί
πως σε πέτυχε.
Μικρό το κακό του ερωτευμένου.
Ο πόνος γλυκός,
γλυκόπικρος έστω.
Άλλωστε και μετά
το καρδιακό βέλος

η καρδιά συνεχίζει
να χτυπά,
μη σου πω πιο γρήγορα.
Θα περάσει,
θα αναρρώσει
και θα ξαναλαχταρήσει...
Είναι σύγουρο.

Ψυχογράφημα

Καταστροφική,
δύσπεπτη νύχτα πάλι.
Κατρακυλώ σε δυσχέρειες
κι απρόβλεπτα συναισθήματα,
καρδιογραφήματα,
ψυχογραφήματα,
συναισθηματογραφήματα,
γραφήματα.
Ασυνάρτητο βάδισμα,
παράφορο,
αυτόφωρο έγκλημα,
το είδωλό μου
σκιά στον τοίχο.
Λευκό μου σπίτι,
μαύρη ψυχή,
γκρι νύχτα.
Γκρι...
Ευτυχώς γκρι ανοιχτό.
Το πρωί θα είναι πιο
προς το άσπρο.

΄Ηλιος

΄Ηλιος λαμπερός,
κλείνει το μάτι.
Ξεγελαστικά.
Γιατί ζεστός δεν είναι.
Κρατά πεισματικά
την κρυμμένη του ενέργεια.
Μοιρασιά όχι δίκαιη,
καθώς εγώ
κοιτώ ψηλά,
ανοίγω χέρια, ψυχή,
αφιερώνω προσευχή.
Μα εκείνος δίνει λίγο.
Μόνο την ομορφιά του.
Και ξεσηκώνει τη λαχτάρα
για ζωή.
Αλλά δεν με ζεσταίνει ακόμα.
Πότε, ήλιε μου.
Πότε;
Πόσο να περιμένει η παγωμένη
μου καρδιά;

Να σε ρωτάω

- Για πες, πώς είσαι σήμερα;
- Και μόνο που ρωτάς με αγχώνεις.
- Και τι θα σε χαλάρωνε;
- Να σε ρωτάω εγώ και να μου λες
ότι είσαι υπέροχα,
πως βλέπεις φως παντού
και πως στο μέλλον θα είσαι ακόμα
πιο ευτυχισμένος.
Πως μένεις σε έναν παράδεισο,
ειρηνικό,
λουλουδάτο,
με ανθρώπους που αγαπούν ο ένας
τον άλλον.
- Και τι θα έκανε εσένα ευτυχισμένο;
- Να με έπαιρνες μαζί σου.

Πονήρω

Ξεδιάντροπη,
παράφορη αγάπη,
βάζεις τον έρωτα μπροστά
για να μας ξεγελάσει.

Ο ήλιος μπαίνοβγαίνει

Παιχνιδιάρικα ο ήλιος μπαίνοβγαίνει.
Εισβάλλει από χαραμάδες,
παράθυρα, πόρτες,
πουλόβερ...
Η μουντάδα βρέχει,
ο λαιμός γρατζουνά.
Με λίγη προσωπική δουλειά
και δηλώσεις αισιοδοξίας
θα τη ζήσουμε και
σήμερα τη μέρα.

Διάλεξα

Δυσνόητη η αναποφασιστικότητα
επιλογής συντρόφου.

Είναι ο φόβος;

Είναι η τεμπελιά να δώσεις;

Ή μήπως η σταθερότητα ταράζει
τον χαμό, τον πανικό,

το χάος της πολύβουης ζωής σου;

Ποιος θα διατάξει αλλαγή;

Σε ποια παράλληλη διάσταση
να σιγουρέψεις το απρόσμενο.

Χαμένα τα χεις.

Απρόσμενο με σιγουριά
στην ίδια πρόταση.

Ξέρεις τι βλέπω;

Έχεις ήδη κλονιστεί
και μην τα ρίχνεις αλλού,
μα στο κεφάλι σου.

Όχι απέξω,

που μας τυφλώνουν
τα όμορφά σου μάτια,
αλλά πίσω απ' αυτά,
εκεί είν' το χάος.

Άσε, παιδί μου, την αντίσταση.

Αφού εσύ απόφαση αποφεύγεις,
άσε με εμένα να το πω
ότι διαλέγω εσένα.

Συμπτώματα

Βαθύ το ερώτημα
της αντοχής,
της ανοχής,
της υστερίας.
Ερώτημα πώς και γιατί¹
και πονεμένο,
επαναληπτικό,
με αναποτελεσματική
την απαντητική οδηγία.
Τι κι αν ρωτάς
πώς να σωθείς
από του έρωτα
τα προλαλήσαντα συμπτώματα.
Η θεραπεία είναι μία,
το φιλί σου,
και μετά αντέχω
και ανέχομαι
και ηρεμώ.

Ταξίδι, μάτια μου

Διπλωματικά σε αγγίζω
για να κερδίσω χρόνο,
να χώ πιο πολύ ταξίδι.
Γιατί, αν τύχει και δεν έχει
παραπέρα από το όνειρο
που έφτιαξα για μας,
να χώ μια ανάμνηση γλυκιά
σαν πως και ήμασταν μαζί.
Ταξίδια καραβίσια,
αυτά τα παλιά,
τα ρομαντικά,
τα πολύμηνα,
που έδιναν χρόνο στο μυαλό
να δημιουργεί ζωές
φανταστικές, μεγάλες,
πετυχημένες σχέσεις,
ιδανικούς έρωτες.
Τέτοια φαντάζομαι,
και μεγαλώνει και
μακραίνει ο χρόνος
της όποιας σχέσης μας.
Μη μου θυμώνεις,
δικό μου το όνειρο άλλωστε.

Δεν σου ζητώ αποδοχή,
όσο και αν τη θέλω,
γιατί, αν σε πιέσω,
αντισταθείς και
τότε πλάτη μού γυρίσεις,
χάθηκα.

Γιατί από τα μάτια σου
αντλώ την έμπνευση
του ονείρου τούτου
και αν τα χάσω,
έφυγε κάθε ελπίδα
για ζωή.
Ζωή μου εσύ,
μάτια μου.

Προίκα στη μνήμη μου
οι στιγμές μας.

Έχεις ένα κουκούτσι
από καρπούζι
στο πάνω το χειλάκι.
Πόσο ερωτικό αλγήθεια.